

BROJ 96
USKRS 2020

Okružnica

DUHOVSKA KONFERENCIJA

Važna informacija za sve učesnike Duhovske konferencije!

Draga braćo i sestre, dragi čitaoci Uskrsne Okružnice!

U ime odbora želimo da Vas obavestimo da zbog Corona virusa (pademije) primorani smo da odkažemo ovogodišnju Duhovsku konferenciju koja je bila planirana da se održi na Duhove u Friolzheimu. Ako Gospod dozvoli sledeća Duhovska konferencija (tj. "50-ta godišnjica") će se onda održati na Duhove 21.-24.05.2021 godine u Friolzheimu. U sledećoj Okružnici koja će izaći za Božićne praznike obavestit ćemo vas o konferenciji za sledeću godinu.

Neka vas milostivi Bog čuva od ove zarazne bolesti koja je zadesila ovaj svet.

Želimo Vam blagoslovljene Uskrsne praznike.

U ime odbora,

Ondrej Chlpka

Neizvesnost slijedeće (50-te)

"Duhovske Konferencije"

Dragi čitaoci naše Okružnice i posjetioci naših dugogodišnjih konferencija u Friolzheim-u. Naša slijedeća Konferencija bi bila pedeseta po redu, i svi smo se vrlo radovali da je zajedno doživimo. Radi momentalnih okolnosti u vezi sa sada opće vladajućom epidemijom, još je nesigurno da li će moći biti održana. Upravo ako mi kao vijernici nemamo razloga da se ičega bojimo, ali radi poslušnosti prema normama koje određuju vlasti, možda će ovogodišnja Konferencija morati biti otkazana.

Kad smo započeli s tim "jednom-godišnje-suretima", nismo sebi ni predstaviti mogli, da će se ta zamisao održati tolike godine. To je slično, kao kad upalimo neku svijeću ili naložimo vatru; ustvari mislimo samo na trenutnu dobit koju očekujemo od toga (svjetlost ili toplina), ali niko ni ne pomišlja da bi to moglo tako dugo ostati djelotvorno i donositi svoj blagoslov (svjetlost i toplinu). Činjenica, da su se naše Konferencije održale pedeset godina, je stoga za mene u prvom redu dokaz, da tada ta ideja nije bila proizvod nekog naročito mudrog ili obdarenog misionara, već da mi je bila poklonjena direktno od Boga. Slično, kao kad čitamo o u Bibliji opisanim proročanstvima: vizije dotičnih osoba nisu bile dokaz njihovih naročitih sposobnosti, nego su oni bili samo prenosioci Božjih poruka. Oni su samo trebali biti spremni, ljudima posredovati to šta su od Boga primili.

Kao drugo, Bog ne poziva samo ljude koji će biti spremni Njegovom porukom "zapaliti jednu novu vatru". On poziva i vjerujuće, koji će biti spremni od samog početka i podržati tu "vatru". Za mene je već onda bilo iznenađujuće,

sa kojom spremnošću je ta ideja bila podržana od tadašnjih prvih saradnika, i sa kojom požrtvovnošću su otvorili svoje domove (i kuhinje) za smještaj gostiju. (Tada je još sve bilo organizirano "na privatnoj bazi".)

Kao treće, Bog poziva u svoju službu i takve, koji će taj plamen i nadalje održavati i prenositi; koji će se poistovijetiti sa prvobitnim ciljem. Po ljudskim mjerilima se neko zauzima uglavnom za vlastite ideje. Međutim su se svih ovih pet desetljeća nalazili vijernici koji su se požrtvovno i nesebično zauzimali, kako bi se svake slijedeće godine opet ostvario naš susret na "Duhovskoj Konferenciji". Činjenica, da su se one održale do danas, je stoga za mene takođe veliki dokaz, da je sve skupa bilo dio Božjeg plana. Ali i da su se svih ovih pedeset godina pojedini verujući odazvali Božjem pozivu i uz veliki angažman taj rad podržali. Oni imaju svoju nagradu od Boga, a zaslužuju i našu veliku zahvalnost.

I za ovu godinu su organizatori već sve potrebno poduzeli; pogotovo stoga što bi to bila "jubilarna", pedeseta! Kad sam prije nekoliko nedelja shvatio da će naš susret radi ove epidemije vjerovatno biti onemogućen, pitao sam se, koje duhovno značenje ta činjenica ima za nas. S jedne strane smo vjerovali da su naši susreti u skladu sa Božjim planom, a sada odjednom kao da to Bog spriječava. Kao vijernici smijemo i dužni smo da razmišljamo i o razlogu ove činjenice. I ne samo, zašto nam je naš ovogodišnji susret vjerovatno onemogućen, nego i šta da uopće mislimo o ovoj epidemiji.

Ja lično vjerujem u princip: Sve dobro dolazi od Boga, jer je Bog ljubav, a sve zlo dolazi od Božjeg neprijatelja. Ali, pošto je Bog moćniji i od svog neprijatelja, onda ni sotona ne može ništa činiti bez Božje dozvole. Tako nam sada

preostaje samo još pitanje, zašto je to Bog dopustio.

Prema mom razumijevanju Biblije, Bog uvijek ima neki razlog za takva dopuštenja. Obično se radi o Njegovim porukama nama ljudima, a na tako drastičan način opominje tek onda, kad ljudi blage opomene više ne slušaju. (I roditelji koriste "jače mjere", tek kad "lijepje riječi" ostaju besplodne.) Zato je u ovoj situaciji jedino ispravno pitati se, za šta je Bog to dopustio, odnosno, šta Bog želi kroz to da poruči cijelom čovječanstvu, ali i nama lično. (No nemojmo pitati "zašto"! To bi bila pobuna protiv svemogućnog Stvoritelja i Upravitelja svega.)

Jedna poruka svijetu bi bila jasna biblijska istina, da se približava kraj duhovnom poretku, kojemu su se ljudi podvrgli, slijedeći obećanju sotone: "Biti ćete kao bogovi". Ljudi bi sad trebali shvatiti, da je taj "kraj" ne samo blizak, nego i bez daljega moguć; bez nekog svjetskog rata, bez zemljotresa, vulkana ili poplava...

Time, šta nazivamo "padom u grijeh" vladavinu nad čovjekom i svijetom je preuzeo sotona. A Bog je obećao, da će stoga opet sve "novo" uspostaviti. Stoga se "starom" približava kraj. Neminovni kraj! I graniči na glupost, kad u ono "staro" još ulažemo svoje vreme, novac, snagu i sposobnosti...

Jedna druga poruka bi bila: "Ugledajte, kako ste nemoćni! Toliko sredstava ste uložili u naoružanje, da bi cijeli svijet mogli sto puta uništiti, a sve stoga, jer ste druge ljude gledali kao svoje neprijatelje. A sad je vaš neprijatelj tako sićušan da ga očima ni vidjeti ne možete, a potpuno ste mu izloženi. A nemate ni sredstava da mu se oduprete!"

Još jedna Božja poruka bi bila istovjetna s onom porukom iz Isusove usporedbe o

bogatom seljaku: "Razmišljaš, kuda ćeš sakupiti svoju žetvu, a ne znaš da ću još ove noći uzeti tvoju dušu!" Nad ovom porukom bi se pogotovo trebali zamisliti mi, koji tu opomenu čitamo već u Bibliji i sebe držimo za ispravne vijernike. Koliko li pogrešnih prioriteta smo u svom životu već postavili, a gleda ove epidemije se pokazuje koliko besmisleno je sve bilo. Jedna Božja poruka bi mogla biti i s obzirom na naše međusobne odnose, pogotovo i prema našim roditeljima. Koliko propuštenih prilika za ukazivanje pomoći, pa upravo da se svodilo i samo na biti prisutan i dopustiti da nam pričaju svoje već "sto puta" ispričane doživljaje, a mi smo im to uskratili radi nedostatka vremena i/ili strpljenja. A sada nam umiru, bez da ih bar još poljubiti možemo...

Nama, koji smo neku od proteklih Konferencija nemarno propustili, možda Bog želi poručiti: "Vidi! Kad si mogao, propustio si, jer si nešto drugo držao za važnije, ili su ti boravak i putni troškovi bili preskupi. Sad kad si smislio da se opet jednom vidiš s onima sa kojima si se godinama družio, sad ti to više nije moguće. I da li će još ikada biti moguće? Možda ti je to bila zadnja prilika da nekoga opet zagrliš ili zamoliš za oproštaj što si ga povrijedio ili možda samo zaboravio. Uskoro treba da oboje stanete pred svog Stvoritelja, a ostali ste neizmireni..."

Jedan od ciljeva Konferencije je inicijator svojevremeno predstavio kao priliku, da se na Konferencije dovode još nevjerni i prije svega i oni kojima kroz lično svjedočenje nismo uspjeli dovoljno objasniti biblijske istine. Koliko smo koristili naše Konferencije i u tu svrhu? Da li je odjednom sve služilo samo u lično svrhu: da se mi međusobno vidimo, da nama bude lijepo, da mi čujemo lijepe propovijedi i pjesme, da pokažemo drugima kako lijepe darove mi

imamo... Šta ako je Bog sve to tako vidio i sada hoće da nas spriječi od takvog samozadovoljavanja i da nam skrene pažnju na one koji takođe trebaju Krista kao Spasitelja? Prvi prioritet za nas vjerujuće je propovijedanje još nevjernima, a ne druženje po sebi, koliko god da je i to potrebno i ispravno. Da li je radi toga upravo ova "pedeseta" sada spriječena?

U svakom slučaju: prihvatimo ovu situaciju kao Božji "kažiprst"; za nas lično, za naše bližnje, prijatelje i poznanike, kao i za cijeli svijet!

Lično ne vjerujem da su takve pojave Božja kazna. Ako već neka kazna, onda kazna koju ljudi sami na sebe navuku; slično nekoj bolesti kao posljedica nezdravog načina života. A Božju kaznu zaslužujemo svi mi. (Ni pravi roditelj koji je prisiljen da za svoje dijete primijeni strožije mjere, ustvari ne kažnjava, nego samo primjenjuje neizbježne odgojne mjere koje njega samoga bole više nego dijete.) No kad neko ne uvažava dosadašnje opomene, onda primorava svog odgojitelja da primijeni još strožije mjere; kako tjelesni, tako i nebeski Otac.

Šta Bog želi da kroz ova zbivanja poruči ovom svijetu, a šta tebi i meni? Dajmo odgovor svako za sebe!

I na kraju, još jedan "ja lično": ja lično se uopće ne bojim ni ovog virusa, ni smrti. To nije rezignacija već vjera u vječni život. Rado živim i radujem se svakom novom danu u svom životu. Ovih dana se približava godina da mi je supruga umrla, i koliko god da mi ona nedostaje, i koliko god da se radujem našem "ponovnom viđenju u vječnosti", još sam rado na ovom svijetu. I još rado obavljam i zadatak koji mi je Bog povjerio. Osjećam se još svjež, i kad me neko pita kako sam, obično odgovorim sa: "Kao mladić!" Ali ako Bog odluči da i mene kroz ovu epidemiju još danas pozove, ja sam spreman. Život po

sebi je Božji dar i kad ga vodimo po Božjim normama, lijep je i sretan. Ali sve to nije ništa u usporedbi sa time šta je Bog obećao onima koji su Krista u vjeri prihvatili. Takvima je po riječima apostola Pavla i "corona-virus" ustvari dobitak. Onima koji ljube Boga, sve služi na dobro!

Neka milostiva ruka našeg Spasitelja bude i ostane nad svima vama.

Vaš u Kristovoj ljubavi, Branko Bajec

PS. Dodatak gore napisanom : Naknadno sam od br. Ondreja saznao, da je održavanje Konferencije definitivno otkazano. Sad se tim više molimo jedni za druge; za zdravlje, ali još više da opstanemo u vjeri, pa još i da rastemo u duhovnim spoznajama. I koristimo preostalo nam vrijeme, da ispunimo Kristov nalog o propovijedanju Evandjelja. Tako ćemo ispuniti bar jednu svrhu "naših" konferencija. Kad već ne možemo "oživo", zagrlimo jedni druge "u duhu". / Branko

VASKRSENJE, HRISTOVO I NAŠE

Korinška crkva je zbog uticaja grčke filozofije i kulture imala mnoge probleme. U grčkoj filozofiji se verovalo da sve ono što je materijalno je zlo, a ono što je duhovno je dobro. Ljudsko telo je zlo, ali duša je dobra. I ovo se uvuklo u Korinšku crkvu. Ova jeres, da je ljudsko telo zlo, je navela neke u Korintu da počnu da veruju i propovedaju da ne postoji vaskrsenje hrišćana. Celu 15. poglavlje u Prvoj Poslanici Korinćanima je odgovor na ovu jeres. Pavle prvo objašnjava da je vaskrsenje Hristovo ključno za hrišćansku veru. U prva dva stiha on ih podseća na Evandjelje koje su oni već čuli, koje su primili, i u kome stoje. A ako ne drže čvrsto ovu istinu da postoji vaskrsenje, telesno vaskrsenje, onda odbacuju Božiju Reč, i možda su uzalud poverovali. Pavle je ovu poruku primio i preneo je njima, on ovo nije izmislio. Hrist je umro u skladu sa Pismima, sahranjen je. Umro je, bio je mrtav, nije bio samo povređen. Nije bio u nesvesti, zaista je umro, i sahranili su ga. I onda je trećeg dana vaskrsnuo, u skladu sa Pismima. Celu Pismo, Stari zavet, je ukazivao na to da će Hrist da umre i vaskrsne, to je centralna poruka cele Biblije. Skeptici danas traže dokaze, traže svedoke, traže činjenice, da se vaskrsenje Hristovo zaista dogodilo. Kaže Pavle: Ima i dokaza! On navodi sve one koji su videli Isusa nakon što je vaskrsnuo, i ako bi ste pitali te ljude, oni bi vam rekli da su svojim očima videli kako Isus umire na krstu, biva sahranjen, i 3. dana vaskrsava i pojavljuje im se. Ovi ljudi u Korintu su verovali da Hrist jeste vaskrsnuo, ali su ipak neki od njih govorili da ne postoji vaskrsenje hrišćana. I ono što zapravo Pavle radi u celom ovom poglavlju, nije da samo brani verovanje da je Hrist vaskrsnuo, već on brani verovanje da će i oni koji veruju u Hrista takođe vaskrsnuti. Ako neka osoba ne veruje da će oni koji u Hrista veruju jednog dana vaskrsnuti, i dobiti nova vaskrsna tela, i da će živeti večno, ta osoba indirektno ne veruje ni u to da je Hrist vaskrsnuo. Sada će Pavle da pokaže kakve sve posledice izlaze iz verovanja da ne postoji vaskrsenje hrišćana. Ovo je Pavlova logika: Ako ne postoji vaskrsenje onih koji veruju u Hrista, to implicira da je Hrist i dalje mrtav. A šta se onda dešava ako je Hrist i dalje mrtav? Pavle nastavlja: 1.) Ako je Hrist mrtav, naše propovedanje je uzaludno. Sve je uzaludno, i bolje je da zaključamo vrata svake crkve, i svako svojoj kući, ako Hrist nije vaskrsnuo; 2.) Ako je Hrist mrtav, apostoli su lažovi. Ako su lagali oni za koje Pismo kaže da su postavili temelje našem hrišćanskom verovanju, onda je sve ovo laž i farsa što mi danas radimo; 3.) Ako je Hrist mrtav, naša vera je uzaludna. Ako Hrist nije vaskrsnuo, to znači da Bog nije prihvatio njegovu žrtvu, i svi mi smo još uvek u našim gresima, i idemo u propast; 4.) Ako je Hrist mrtav, hrišćani koji su umrli su propali. Oni koji su umrli verujući u Hrista, neki koji su i stradali zbog Hrista, svi oni su potpuno propali;

5.) Ako je Hrist mrtav, hrišćani su najbedniji ljudi. Ljudi ovoga sveta su zaista bedni, jer nemaju nikakvu nadu za budućnost. Ali ako Hrist nije vaskrsnuo, onda su hrišćani najbedniji od svih ljudi. Ljudi ovog sveta će uraditi sve samo da budu srećni makar u ovom životu, a hrišćani će pokušati da žive verno, biće progonjeni zbog vere, drugi će im se rugati. I ako je to samo za ovaj život na zemlji, onda čemu sve to? Zaista je apsurdno biti hrišćanin, ako Hrist nije vaskrsnuo. U izgradnji kuće, zgrade, i drugih objekata, ogromnu važnost ima temelj. Ako je temelj loš, i ono što je izgrađeno na njemu će biti loše. Zamislite ogromnu zgradu, 20 spratova. Zamislimo da se nekim čudom desi da nestane njen temelj. Šta bi se desilo? Srušila bi se. Sprat po sprat bi se srušio. Isto je i sa hrišćanskim verovanjem, ako ne verujemo da će se dogoditi vaskrsenje onih koji veruju. Sumnja u vaskrsenje je potiranje temelja na kome naša vera stoji. Ali, ono što mi tvrdimo i verujemo, kao i Pavle, je ono što čitamo u 20. stihu: Ali, Hristos jeste vaskrsao... Isus je rekao: Ja sam vaskrsenje i život, ko u mene veruje, ako i umre živeće; i ko god živi i veruje u mene, neće umreti doveka (Jovan 11: 25-26). I onda je pitao osobu kojoj je ovo rekao: Veruješ li u to? I ja pitam sve nas: da li verujemo u to? Svi imao biološke živote, ali to brzo prođe. Ali ako nemamo Hrista, onda smo duhovno mrtvi i odlazimo u večnu smrt. Želim da vas pozovem da verujete u Isusa Hrista kao Spasitelja i Gospoda. Jedino pokajanjem i okretanjem od starog života, i verom u Njega možemo imati ovu nadu za buduće vaskrsenje naših tela i večni život sa Bogom. One među vama koji verujete želim da pitam nešto. Da li zaista u svakodnevnom životu verujete da dolazi vaskrsenje? Da li ljudima govorite o tome? Da li živite u skladu sa tim da će jednog dana vaše telo biti vaskrsnuto? Da li ste možda u tajnosti vašeg srca prestali da verujete u to da dolazi vaskrsenje, i to se možda odražava na vaš ceo život? Pavle je upozorio ljude u ovoj crkvi da ako odbace istinu o vaskrsenju, oni odbacuju Evangelje, i to može da ostavi ozbiljne posledice na njihov život. Motivacija za naš hrišćanski život, i borbu sa grehom, i služenje, se krije u jakom uverenju da dolazi vaskrsenje.

“Život je kratak i bez dubljeg smisla, jer brzo odlazimo. Ali vaskrsenje Hristovo daje nadu za večnost sa Bogom, u vaskrsnim telima, i neka to potpuno promeni naš svakodnevni život“.

Zoran Tornjanski

Wir konnten es kaum abwarten - endlich ist er da:

Lionel Benjamin, die langersehnte Verstärkung für unser Team. Er wird uns bei der Erziehung unserer Eltern unterstützen, für weitere kurze Nächte sorgen, den Wäscheberg wachsen und die Haushaltskasse schrumpfen lassen, unser buntes Familienleben aufmischen - aber vor allem unsere Familie sehr bereichern! Wir sind Gott so dankbar für unseren kleinen, süßen Bruder!
Liebe Grüße von Levi, Lijel und Liron, mit den überglücklichen Eltern Silvia und Alexander Thomas

IMPRESSUM

Okružnica ne izlazi redovno, nego po potrebi i odluci Odbora za pripremu Duhovske Konferencije. Priprema i štampa Okružnicu: Ondrej i Daniel Chlpka

Izdaje i odgovora: Odbor za pripremu Duhovske Konferencije. Članovi odbora:

Ondrej Chlpka	(ondrej@chlpka.de)
Antonija Ivanović	(juli_76@aol.de)
Maria Klemm-Michaly	(mkmichaly@web.de)
Dejan Milovanović	(d.m.71@gmx.de)
Branko Zelenak	(branko.zelenak@t-online.de)

